

به گفته او، مهمترین شرط احراز دفاع مشروع این است که دفاع برای رفع خطر ضرورت داشته باشد.

دومین شرط اساسی این است که باید یک خوف عقلایی موجود باشد. ضرورت دفاع در برابر خطر شرط تعیین کننده در پرونده‌های مربوط به دفاع مشروع است.

این شرط در درون خود متناسب بودن دفاع با خطر را نیز دارد. در پرونده‌های مربوط به تجاوز جنسی اگر قربانی مدعی است برای دفاع از خود مرتکب قتل یا ضرب و جرح شده است باید احراز شود که یک تجاوز قریب‌الوقوعی در حال اتفاق بوده است، و بدون قتل متجاوز امکان دفع آن وجود نداشته است.

به عنوان مثال اگر فرار قربانی یا فریاد زدن وی می‌توانسته خطر را رفع کند و این امکان برای قربانی وجود داشته است، قربانی نمی‌تواند فردی که قصد تجاوز دارد را بکشد.

خشونت جنسی جرمی علیه شرافت زنان

او را می‌فروخت، روزی سه بار، چهار بار هر چند بار که مشتری بود. یک شب قبل از آمدن آخرین مشتری اش چاقو را برداشت و به تعداد همه کسانی که شوهرش برای هم‌خوابی برایش آورده بود به قلبش چاقو زد و شُمرد یک.. دو.. هجده... بیست....

موسی برزین خلیفه‌لو وکیل و پژوهشگر حقوقی با اشاره به قانون می‌گوید: در اکثر پرونده‌هایی که ادعای دفاع مشروع قربانی پذیرفته نمی‌شود، ضرورت یا تناسب دفاع با خطر محرز دانسته نمی‌شود.

چرا که لازم است یک خطر قریب‌الوقوع وجود داشته باشد. به عنوان مثال چنانچه شوهری، زن خود را مجبور به تن فروشی می‌کند در صورتی این زن می‌تواند برای دفاع از خود مرتکب قتل شود که تجاوز قریب‌الوقوع باشد.

برای مثال اگر مردی به همسرش بگوید که فردا باید با یک مرد اجنبی همبستر شوی و وی را تحت فشار قرار دهد، این زن نمی‌تواند همسر خود را به قتل برساند و ادعا کند که برای دفاع از خود این کار را کرده است زیرا به هنگام قتل خطر تجاوز قریب‌الوقوعی وجود نداشته است.

این پژوهشگر حقوقی می‌گوید، دفاع باید در برابر یک فعل مجرمانه باشد. به عنوان مثال اگر مردی بدون رضایت همسرش با او رابطه جنسی برقرار کند و یا حتی زن را مجبور به برقراری رابطه جنسی نامتعارف و خشن کند، از آنجا که این اعمال در حقوق ایران جرم‌انگاری نشده است، زن نمی‌تواند اقدام به ضرب و جرح یا قتل شوهر خود کند و ادعا کند که برای دفاع از تجاوز شوهر این کار را کرده است.

این در حالی است که در برخی از کشورها، بحث تجاوز جنسی از سوی شوهر به همسر مطرح است و به عنوان یکی از انواع خشونت شناخته می‌شود.

به گفته موسی برزین اثبات اینکه قتل یا دیگر اعمال مجرمانه در جهت دفاع مشروع بوده است با فردی است که ادعا می‌کند.

او می‌گوید، اگر زنی فردی را به قتل برساند و ادعا کند که برای دفاع از ناموس خود این کار را کرده است، این زن است که باید وجود خطر و دفاع در برابر آن را اثبات کند.

اما اگر اصل دفاع محرز باشد، یعنی مشخص باشد که زن برای دفاع از خود اقدام به قتل کرده است ولی در مورد شرایط دفاع شک و شبهه وجود داشته باشد و مهاجم یا اولیای دم ادعا بر عدم رعایت شرایط دفاع مشروع داشته باشند، این ادعا را باید ثابت کنند. در نهایت تشخیص اینکه مساله دفاع مشروع بوده است یا نه با قاضی یا قضات صادر کننده رای است.